

het onaangename van het weder en de moeilijkheden die wij op onzen levensweg, ook in dit jaargetijde hebben ontmoet, het waren die donkere wolken, die straks door de lieflijke zon van de beloften Gods beschenen, toch nog de regenvlaag van de trouwe vaderzorg onzes Gods, hebben te zien gegeven.

Deze zomer echter komt nimmer weder. Er zullen nog vele zomers komen, vóór de eeuwige lente aanbreekt; maar nu komt de herfst.

De vogels hebben reeds hun gezang gestaakt. De ooievaar is reeds over de Alpen naar het verre Zuiden vertrokken. De zwaluwen maken zich gereed voor deze groote reis. In groote getalen verzamelen zij zich, vliegen vroolijk en dartelend door de lucht en vieren hun afscheidsfeest, zetten zich tjlpend op de nokken der daken, waaronder zij gedurende den zomer een gastvrij verblijf vonden, om een laatste groet al zingende en dartelende of op hunne wieken door de lucht zwevende, den bewoners te brengen.

Straks gaan zij naar het Zuiden. Zullen zij wederkeeren? Wij weten het niet. Ook

zij staan onder de bijzondere zorg Gods, want geen muschken valt op de aarde zonder den wil des hemelschen Vaders.

Het vertrek der vogelen, het verdorren der bloemen, de gele bladeren aan de boomen, zij stemmen onwillekeurig den mensch tot diepen ernst en wekken in zijne ziel de weemoedigste gedachten op. Toch geeft de herfst ons nog menigen lieflijken dag, wanneer de zon hare goudgele stralen vallen laat op de gele bladeren der boomen de koeien voor de warmte harer stralen beschutting zoeken onder de boomen of zich baden in het heldere water van het kleine meer of den vliet, dan kan het nog zoo schoon zijn daarbuiten. Het is alsof die laatste zonnige dagen ons willen vergoeden de vele donkere, regenachtige dagen en weken, die komen zullen.

Zoo is het ook in het menscheijk leven, ook daar waar de zomer des levens is voorbijgesneld, geeft de Heere God in Zijne groote liefde nog menige lieflijke zonnestraal op 's menschen levensweg.

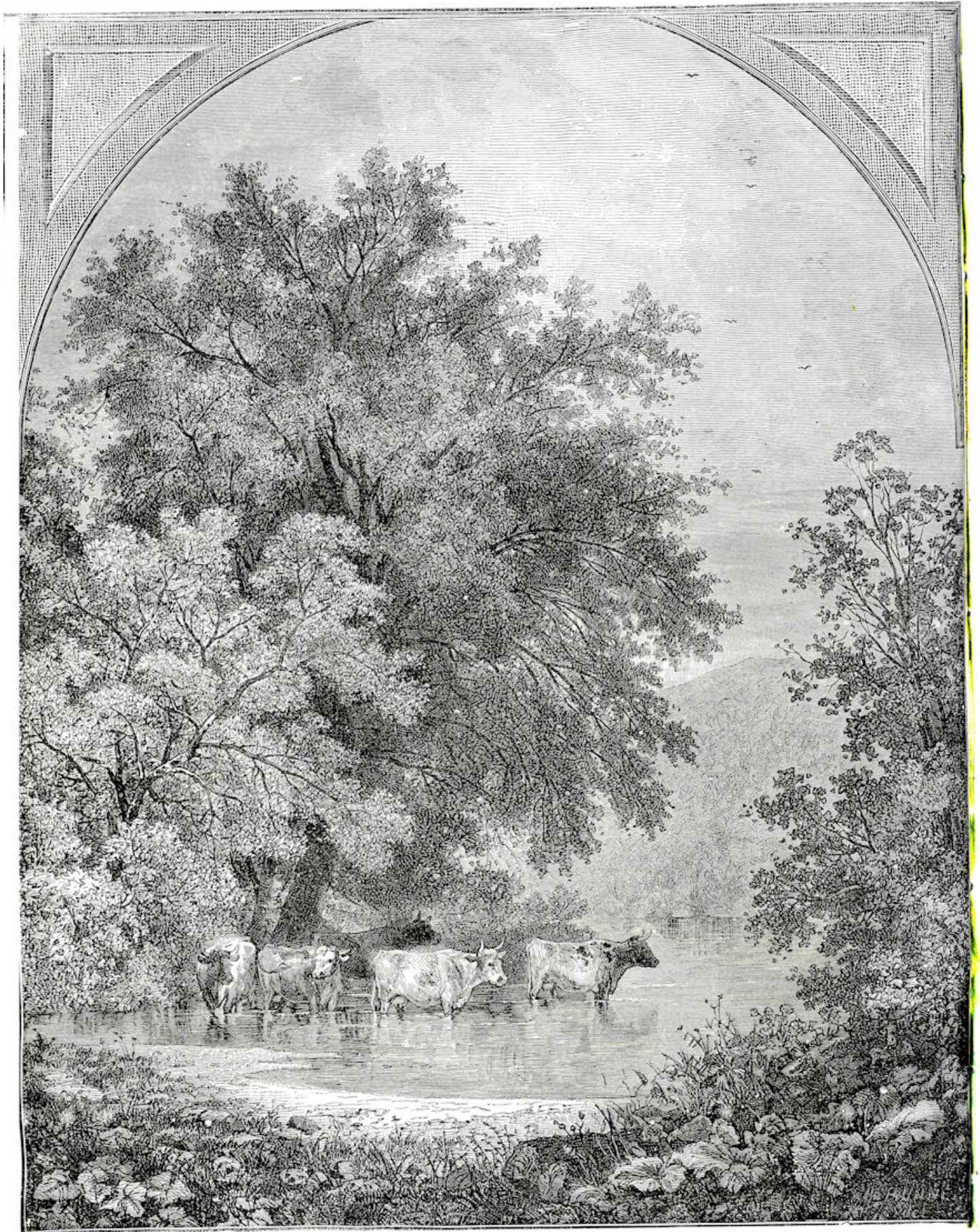
Het is maar de zaak of wij Gods goeder-tierenheden opmerken en Hem voor al Zijne weldaden danken.

MOHAMMED EN DE ISLAM.

De opstand van Arabi-pacha, die door de Engelsche wapenen is onderdrukt, het uitbreken der vreeselijke cholera en de verdeeldheid, die tusschen Frankrijk en Engeland dreigde te ontstaan over het Suez-kanaal, hebben in den laatsten tijd de aandacht nog al eens gevestigd op Egypte, zoodat het wel van belang is het Egyptische volk eens van nabij te leeren kennen. Een zendeling, die daar reeds jaren lang met zegen werkt, kreeg onlangs een koran in handen. Hij las dien met belangstelling en voelde zich daardoor opgewekt de Mohammedaansche geloofsleer nader te onderzoeken. Aan dat onderzoek ontleenen wij de volgende mededeelingen.

Mohammed, d. w. z. „de geprezene” werd in April van het jaar 571 te Mekka geboren. Hij sproot uit den edelen stam der

Koreischiten, die door geheel Midden-Arabië verspreid was, de hoogste waardigheden bekleedde in Mekka en met het opzicht belast was over de Kába, den heiligen tempel, die druk door pelgrims bezocht werd. De stam was wijdvertakt, en de tak, waartoe de profeet behoorde, bezat geringen invloed en weinig vermogen meer. De knaap muntte in geen enkel opzicht uit, zooals ook de man nooit iets anders dan een gewoon mensch zijn wilde. De wonderen, die bij zijne geboorte moeten plaats gehad hebben, en de voorgenomen offering van den knaap door zijn grootvader, zijn hem eerst later door zijne volgelingen toegedicht geworden; zij zijn zonder twijfel aan den Bijbel ontleend. De vader van Mohammed stierf kort voor of na de geboorte des zoons; zijne moeder verloor de knaap

het onaangename van het weder en de moeilijkheden die wij op onzen levensweg, ook in dit jaargetijde hebben ontmoet, het waren die donkere wolken, die straks door de lieflijke zon van de beloften Gods beschienen, toch nog de regenvlaag van de trouwe vaderzorg onzes Gods, hebben te zien gegeven.

Deze zomer echter komt nimmer weder. Er zullen nog vele zomers komen, vóór de eeuwige lente aanbreekt; maar nu komt de herfst.

De vogels hebben reeds hun gezang gestaakt. De ooievaar is reeds over de Alpen naar het verre Zuiden vertrokken. De zwaluwen maken zich gereed voor deze groote reis. In groote getalen verzamelen zij zich, vliegen vroolijk en dartelend door de lucht en viere hun afscheidsfeest, zetten zich tjlpend op de nokken der daken, waaronder zij gedurende den zomer een gastvrij verblijf vonden, om een laatste groet al zingende en dartelende of op hunne wieken door de lucht zwevende, den bewoners te brengen.

Straks gaan zij naar het Zuiden. Zullen zij wederkeren? Wij weten het niet. Ook

zij staan onder de bijzondere zorg Gods, want geen muschken valt op de aarde zonder den wil des hemelschen Vaders.

Het vertrek der vogelen, het verdorren der bloemen, de gele bladeren aan de boomen, zij stemmen onwillekeurig den mensch tot diepen ernst en wekken in zijne ziel de weemoedigste gedachten op. Toch geeft de herfst ons nog menigen lieflijken dag, wanneer de zon hare goudgele stralen vallen laat op de gele bladeren der boomen de koeien voor de warmte harer stralen beschutting zoeken onder de boomen of zich baden in het heldere water van het kleine meer of den vliet, dan kan het nog zoo schoon zijn daarbuiten. Het is alsof die laatste zonnige dagen ons willen vergoeden de vele donkere, regenachtige dagen en weken, die komen zullen.

Zoo is het ook in het menschelijk leven, ook daar waar de zomer des levens is voorbijgesneld, geeft de Heere God in Zijne groote liefde nog menige lieflijke zonnestraal op 's menschen levensweg.

Het is maar de zaak of wij Gods goeder-tierenheden opmerken en Hem voor al Zijne weldaden danken.

MOHAMMED EN DE ISLAM.

De opstand van Arabi-pacha, die door de Engelsche wapenen is onderdrukt, het uitbreken der vreeselijke cholera en de verdeeldheid, die tusschen Frankrijk en Engeland dreigde te ontstaan over het Suez-kanaal, hebben in den laatsten tijd de aandacht nog al eens gevestigd op Egypte, zoodat het wel van belang is het Egyptische volk eens van nabij te leeren kennen. Een zendeling, die daar reeds jaren lang met zegen werkt, kreeg onlangs een koran in handen. Hij las dien met belangstelling en voelde zich daardoor opgewekt de Mohammedaansche geloofsleer nader te onderzoeken. Aan dat onderzoek ontleenen wij de volgende mededeelingen.

Mohammed, d. w. z. „de geprezene” werd in April van het jaar 571 te Mekka geboren. Hij sproot uit den edelen stam der

Koreischiten, die door geheel Midden-Arabië verspreid was, de hoogste waardigheden bekleedde in Mekka en met het opzicht belast was over de Kába, den heiligen tempel, die druk door pelgrims bezocht werd. De stam was wijdvertakt, en de tak, waartoe de profeet behoorde, bezat geringen invloed en weinig vermogen meer. De knaap muntte in geen enkel opzicht uit, zooals ook de man nooit iets anders dan een gewoon mensch zijn wilde. De wonderen, die bij zijne geboorte moeten plaats gehad hebben, en de voorgenomen offering van den knaap door zijn grootvader, zijn hem eerst later door zijne volgelingen toegedicht geworden; zij zijn zonder twijfel aan den Bijbel ontleend. De vader van Mohammed stierf kort voor of na de geboorte des zoons; zijne moeder verloor de knaap